BURJUVAZİNİN VE GERİCİLİĞİN HİZMETİNDE SOSYAL DEMOKRASİ

Yazan :Adem Mesini,Tirana Devlet Üniversitesi Tarih ve Dil Bilimi profesörü.

Arnavutluk Emek Partisi (AEP)Altıncı kongresi son zamanlarda olayların gelişmesi tarafından doğrulanmış olan şu değerlendirmeyi yapmıştı : Kapitalist sistemin iktisadi ve mali, siyasi ve toplumsal,kültürel ve ideolojik alanlarda kendini belli eden genel buhranı durmadan derinleşmektedir.Bu şartlarda,tekelci burjuvazi bütün imkanlarını kullanarak kapitalist sistemi ayakta tutup sağlamlaştırmaya çabalıyor.Halk kitlelerinin devrimci hareketini bastırmaya ve emekçiler üzerindeki sömürüsünü şiddetlendirmeye çalışıyor.

Modern revizyonistler tekelci burjuvaziye bu çabalarında büyük yardımlarda bulunuyorlar.Marksizm aleyhtarı ve karşı-devrimci çizgileri sayesinde,devrim ve milli kurtuluş mücadelelerindeki bütün davranışlarında bozguncu olarak kendilerini belli ediyorlar.

Modern revizyonistlerin yanı sıra , tekelci sermaye(mevcut duruma uygun olarak)eski ve tecrübeli ajan şebesi olan sosyal demokrasiyide kullanıyor.

Özellikle son yıllarda sosyalist ve sosyal demokrat partilerin faaliyetleri güçlendi.Bunların ideologları bugün "Avrupa'da şimdiye kadar görülmemiş bir güçte demokratik sosyalizmin yeşermesinden ve canlanmasından" söz ediyorlar.İddialarına göre, birkaç sosyal demokrat partinin dğvlet cihazının başına geçmiş olması,"demokratik sosyalism çağının başlangıcı"oluyormuş.Avrupa'nın dokuz ülkesinde sosyal demokratlar hükümetlerde önder bir duruma sahiptir.Veya hükümet koalisyonlarında "küçük ortak"olarak yeralmaktadırlar.Haziran 1972'de Viyana'da toplanan sosyalist enternasyonalin kongresi ise,haklı olarak kapitalist devletlerin yönetici durumundaki siyasi şahsiyetlerin danışma toplantısı olarak adlandırılabilir.Bu kongreye 6 başbakan ve değişik ülkelerden 20 kadar bakan katıldı.Bazı devletlerde ise sosyalist ve sosyal demokrat partiler muhalefettedir.Bunlar iktidarda olan burjuva partilerinin po-

litikası halk kitlelerinin gözünden düşünce suyun başını kesmek için bekliyorlar.Mesela İngiliz Emek Partisi aşağı yukarı üç yıldır muhalefet partisi rölünü oynuyor.J.V.STALİN,"Ekim devriminin uluslararası niteliği"yazısında sosyal demokrasinin ideolojik ve siyasi görevinin şöyle tanımlamıştı:"Bugünkü sosyal demokrasi kapitalizmin ideolojik desteğidir."Zamanın sosyal demokrat politikacıları için Lenin,"İşçi hareketi içinde burjuvazinin hakiki ajanları,işçilerin saflarından gelme kapitalist sınıfın bekçileri"demişti.Bu tesbitinde bin kere haklıdır.O günlerden buyana yarım yüzyıldan fazla bir zaman geçti. Buna rağmen marksizmin ölümsüz ustalarının sosyal demokratlar hakkındaki bu tanımlamaları bugün içinde geçerlidir.Günümüz sosyal demokrasisinin gerici çehresi ve rolü bütün alanlarda tesbit edilebilir.Ama sosyal demokrasinin temsilcilerinin gerçek tabiatı,ezellikle,proletarya devrimi ve sosyalizme ve milli kurtuluş hareketlerine karşı takındıkları tavırlarında:bunun yınısırada Amerikan emperyalizminin saldırgan politikasıyla uyuşmalarında ve Sovyet Sosyal emperyalistleri ile diğer revizyonistlerle işbirliği etmelerinde ortaya

çıkmaktadır,

AVRUPA SOSYAL DEMOKRASİSİNİN PROGRAMI : DEMOKRATİK SOSYALİZM

Burjuvazi,bu günde proletaryanın devrimci hareketine karşı bir mücadele usulü olarak burjuva reformculuğunu kullanmaktadır.Bu en etraflı bir şekilde "demokratik sosyalizm" teorisinde kendini göstermektedir. Sosyal demokrasinin proletaryanın hayati menfaatlerine karşı takındığı tavır,sosyalist enternasyonalin bu resmi teorisinde apaçık ortaya çıkmaktadır.

"Demokratik sosyalizm" teorisinin temelleri 20'ci yüzyılın başında , o zamanların opotünizminin başta gelen ideologları Edvard Bernstein ve Karl Kautsky tarafından atıldı, Ama son şeklini ancak ikinci dünyâ savaşından sonra,50 yıllarında sosyalist ve sosyal demokrat partiler içindeki teorik tartışmalarda aldı. "Demokratik sosyalizm" teorisi,50 yıllarında artık pratik tarafından doğruluğu ispatlanmış olan marksizm-leninizmin sosyalizmin kuruluşu hakkındaki teorilerine karşı çıkarıldı. Günümüz sosyal demokrasisi,20'nci

yüzyılın başında atalarının taktığı marksizm maskesinide yırtıp attı. Bugünküler,marksizm için eskimiş diyorlar.İçinde bulunduğumuz şartlara uygulanamayacağını ileri sürüyorlar. Alman sosyal demokratı R.Herdter , marksizmin teorisinin ne İngilterede ne Fransa'da ne de ikiye bölünmüş Almanya'da bir adım bile ilerlemeye yaramadığını söylüyor.Almanya sosyal demokrat partisi (SPD) önderi Willi Brant,1971 yılında Alman iş adamlarına yaptığı bir konuşmada,sosyal demokrasi ile komünizmin birleşmesi imkansız olan iki ayrı şey oyduğunu söyledi.Bunu anlamayan ve buna göre hareket etmeyenin "benim partimde yeri yoktur"dedi. Sosyal demokrasi ile komünizmi aynı sayanların uyarılması gerektiğini bildirdi.

Sosyal demokrat önderler""demokratik sosyalizm" den ne anlıyorlar ?

Bunlara göre,toplumun dönüştürülmesi manevi bir meseledir :İnsanların sosyalizm ruhu ile eğitilmesine ve yeniden eğitilmesine bağlı bir şeydir.İleri sürdükleri iddialarına göre sosyalizm sadece "demokratik"yoldan, yani burjuva devleti çerçevesi içinde ve burjuva hükümetleri sayesinde

sosyal,kültürel ve eğitimci değişimlerle gerçekleştirilebilir.Sosyal demokrat önderlerin diğer iddialarına göre ise,sosyalizm sadece "demokratik" olduğu takdirde,sermayedarlar da dahil olmak üzere bütün toplumsal tabaka ve grupların "ahenkli bir birliği" olarak ayakta kalabilir. Bu gibi düşüncelerden kolaylıkla şu sonuçları çıkarabiliriz : Eskiden olduğu gibi,bu günde sosyal demokrasinin esas belirleyici özelliği sosyal reformculuktur.Sınıf mücadelesi yerine,ama özellikle de proletarya devrimi ve proletarya diktatörlüğü yerine küçük reformları koymak çabasıdır.Batılı sosyalistler burjuva devletinin gerici niteliğini örtbas ederek yüceltiyorlar : Bununla birlikte bütün sahteliğine rağmen burjuva demokrasisini tertemiz ve sınıflar üstü olarak göstererek övüyorlar.Batılı sosyalistler,burjuva devleti ve burjuva demokrasisinde,sosyalizmi kurmak için herşeyin var olduğunu söylüyorlar.Onlara göre,proletarya devrimi ve proletarya diktatörlüğü eskiden olduğu gibi bu günde kabul edilmesi mümkün olmayan birşeydir.1970'de SPD'nin kongresinde Willi Brant şöyle dedi: "Devrimci cambazlık değil,pratik

akılcılık politikasına uymak gerekir. Willi Brant'ın "Pratik akılcılık"dediğinin anlamı G.Ortlieb adındaki bir diğer sosyal demokratın düşünceleri incelendiğinde iyice açıklık kazanmaktadır.Ortlieb'in iddiasına göre bir proleter durum (Proletaryanın sömürülen sınıf olarak varolduğu bir durum) sadece yirminci yüzyılın ilk yıllarında varmış.Öyle bir durumun olması ,o zamanlar sınıf mücadelesine yol açmış. Ancak bu gün zaman değişmiş olup, ne sömürücü ve sömürülen sınıflardan,ne de sınıf mücadelesinden söz edilebilirmiş.Ortlieb'e göre artık batılı toplumlarda sınıf mücadelesinin yerini "sosyal ortaklık"almıştır.Ne varki olayların gelişmesinin ta kendisi bu görüşlerin ne kadar yanlış olduğunu ispatlamaktadır.Kapitalist ülkelerde işçi sınıfının güçlü grev hareketleri,sermaye dünyasında ki sınıf çelişmelerinin ve sınıf mücadelesinin en iyi ifadeleridir.Bu sınıf mücadelesinin eriştiği ölçüler sadece tekelci burjuvaziyi sarsmakla kalmıyor.Aynı zamanda işçi hareketi içinde tekelci sermayenin ajan şubesi olan sosyal demokrasiyi de sarsıyor.

Zira işçilerin grev hareketleri gitgide artan bir şekilde, sosyal demokrasinin kontrolü ve isteğinin dışında gelişiyor.

Sosyal demokrat önderler, sosyalizmin kuruluşunun tayin edici etkenleri olan proletarya devrimini ve proletarya diktatörlüğünü inkâr ediyorlar. Buna karşılık işçilerin kapitalist düzende kopardıkları reformları ve hakları, toplumun dönüştürülmesinin yolunu açan sihirli anahtar diye adlandırıyorlar.

Reformların sosyal demokrasinin önderleri tarafından bir amaç haline getirilmesi, V.İ.LENİN'in önemli bir öğretisini hatırlatıyor :" Reformculuk :kapitalist hakimiyet var-oldukça tek tük düzelmelere rağmen daima gündelikçi esirler olarak kalacak olan işçileri kandırmak için kullanılan bir burjuva sahtekârlığıdır."

SOSYAL DEMOKRASİ, HÜRRİYET VE BAĞIMSIZLIK İÇİN MUCADELE EDEN HALKLARIN DUŞMANIDIR.

Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın ezilen halklarının milli kurtuluş

mücadelesi,günümüzün en önemli ve en devrimci güçlerinden biridir.Ezilen halkların milli kurtuluş mücadelesi,emperyalizme darbeler indiriyor ve gelişmiş kapitalist ülkelerin proletaryasının zaferi için elverişli ön şartları yaratıyor.Bunun için ezilen halkların milli kurtuluş mücadeleleri,dünya çapında ki proletarya devriminin parçasıdır.Sömürgecilik ve yeni-sömürgeciliğe karşı milli kurtuluş için mücadele eden ve ilerleme çabaları içinde olan genç devletlerde ki gelişmeler tabi ki batılı sosyal demokrasinin dikkat ve ilgisini üzerine çekecektir. Ama hayat tarafından şu ispat edilmiştirki,bir çok sosyal demokrat partiler sömürgeciliğin ve yeni-sömürgeciliğin kararlı taraftarlarıdı Cezair halkının haklı milli mücadelesini kana boğan sosyalist Guy Mollet'in başbakan olduğu Fransız hükümetiydi.Yine aynı hükümet,1956 yılında arap ülkelerine karşı İngiliz Fransız,İsrail saldırısının kışkırtıcılarından biriydi.Belçikalı sosyalistlerde,İngiliz Emek Partisi taraftarlarıda,Fpansız sosyalistleri veya Alman sosyal demokratları da: Bunların hepside,geri kalmış ülke-

lere karşı takındıkları tavırlarında daima kendi ülkelerinin tekelci çevrelerinin menfaatlerini savundular. Sosyal demokratların işte milli kurtuluş hareketlerine ve ezilen halklara karşı aldıkları bu tutumları sayesindedirki maskeleri düşmüştür. Bunun için onlar yeni yeni maskeler takarak Asya, Afrika ve Latin Amerikanın ilerleme çabası içinde olan genç devletlerine sızmaya çalışmaktadırlar. 1972 yılında Viyana'da toplanan Sosyalist enternasyonalin kongresi laf cambazlığına dayanan sebep - lerle birbildiri çıkararak gelişmiş kapitalist ülkelerin geri ülkelere karşı uyguladıkları yeni-sömürgeci politikayı lanetledi. Hindiiçini meselesinde ise, Amerikan saldırganları ile saldırıya uğrayan Hindi-Çini halkları arasında hiçbir fark gözetmeyen burjuva pasifist bir tutum aldılar.

Belirleyici bir diğer örnek ise, sosyal demokrasinin Orta Doğu hakkındaki tutumudur. Sosyal Demokratlar bu bölgede ki durumla ilgili olarak kesin bir tutum almaktan kaçıyorlar. Çünkü faal siyonist çevrelerin sosyalist enternasyonalde temsilcileri vardır. Hatta siyonistlerin reisi

Golda Meir son yıllarda sosyalist enternasyonalin bütün konferans ve kongrelerinde faal olarak yer almıştır. Sosyalist enternasyonalin kürsülerinde İsrail'in Arap devletlerine karşı uyguladığı saldırgan politikayı haklı çıkarmaya çalışmaktadır. Golda Meir'in konuşmaları, tamı tamına ve bütünüyle Avrupalı sosyalistlerin onayına almıştır.

Sosyal Demokrasinin en önde gelen önderleri itibarlarını arttırmak amacıyla Asya, Afrika ve Latin Amerika'da faaliyetlerini hızlandırıyorlar. Mesela İngiliz Emek Partisi taraftarlarının ikiyüzlü tutumları anlamlıdır. Bunlar 1972 de ki parti kongrelerinde Güney Afrika ve Rodezya'da ki ırkçı rejimleri lanetleyen bildiriler kabul ettiler. Portekize silah verilmemesini talep ettiler. Bununla, Afrika halklarıyla göstermelik bir dayanışma içinde olduklarını Afrika halklarının Portekiz sömürgecilerine karşı yürüttüğü mücadeleyi sözüm ona desteklediklerini göstermek istiyorlar. İngiliz Emek Partililer, Afrika halkları eğer milli kurtuluş mücadelesinde Portekize karşı zafer kazanırsa, buralara gözlemcilerini yollamaya hazır olduklarını belirttiler.

Burada haklı olarak insanın aklına şöyle bir soru geliyor:Harold Wilson'un partisi (İngiltere Emek Partisi)neden bugün aldığı gibi bir tutumu iktidarda bulunduğu 1964-1970 yıllarında almadı ? Afrika halkları ne İngiliz Emek Partisi taraftarlarına ne de diğer sosyal demokratlara inanmıyorlar.Onlar "Sosyal demokrat laf cambazlarının" veya "Sosyal demokrat misyonerlerinin" ardında emperyalist büyük devletlerin tekelleri ve bankalarının saklandığını gayet iyi biliyorlar. Aslında bu gerçeği sosyal demokrasinin bir çok önderide kabul etmek zorunda kalıyor.Onlar bugün şunu itiraf ediyorlar : "Sosyal Demokrat fikirlerle üçüncü dünyanın siyasi meselelerini çözebilmek yeteneğinde değiliz".

Olayların gelişmesi ve tarihi dersler bugün Asya,Afrika ve Latin Amerika halklarının şu inancını gitgide güçlendiriyor : Asya,Afrika ve Latin Amerika halkları her türden sömürgeciliğe ve yeni-sömürgeciliğe karşı kararlı bir mücadele verdikleri takdirde hürriyete ve gerçek milli bağımsızlığa kavuşabilirler.

DÖNEKLER İTTİFAKI

Bugün hem modern revizyonizm, hem de çağdaş sosyal reformculuk :işçi sınıfının, devrimin ve sosyalizmin menfaatleri bakımından gerici nitelikte gayet tehlikeli iki kuvveti temsil etmektedir. Bunlar her ne kadar örgütsel bakımdan birbirlerinden bağımsız iselerde, aralarında hem ulusal ve hem de uluslararası alanda gitgide daha da sağlamlaşan ve genişleyen bir işbirliği vardır. Bunu tesbit etmek hiçde zor birşey değildir. Bunları birbirine bağlayan ortak ideolojik temellerdir. Zira hem modern revizyonizm ve hemde sosyal reformçuluk işçi hareketi içinde burjuva ideolojisinin görüntüleridir.

Modern revizyonistlerin ve sosyal reformcuların birçok meselede ki taktik tutumları değişik olabilmektedir. Ancak her ikisininde stratejisi daima karşı-devrimci bir yönelime sahip olmuştur. İkiside kapitalist düzenin temsilcileridir. Proletaryanın kapitalist boyunduruğa karşı mücadelesine ve ezilen halkların hürriyet ve milli bağımsızlık mücadelelerine karşı çıkarlar ve bu mücadeleleri arkadan vururlar.

AEP'nin Altıncı kongresine sunduğu raporda Enver Hoca yoldaş bu gelişmenin yönelimine dikkati çekti :
"Kruşçef revizyonizmi,sınıf mücadelesinin kendiliğinden ortadan kalkması hakkındaki tezleriyle :Barış içinde bir arada yaşama maskesi altında sınıflar arası işbirliğine geçmesiyle :emperyalizmin tabiatının değiştiği ve --silahsız ve savaşsız bir dünya -- hayallerini yaymasıyla : atom silahları ve atom savaşı (termonükleer savaş) korkusunu yaymasıyla :--sosyalizme barış içinde geçiş --vaazlarıyla Vs... Sosyal demokrasiyle birleşti.Onunla birlikte burjuvazinin hizmetinde olan karşıdevrimci bir akım meydana getirmektedir."

Modern revizyonizmin ortaya çıkmasıyla,ama özellikle Kruşçef revizyonistlerinin Sovyetler Birliği Komünist Partisinin ve Sovyet devletinin yönetimini gaspetmelerinden sonra , sosyalist enternasyonalin sosyal reformcu önderleri,Sovyetler Birliğinde ve diğer doğu avrupa ülkelerinde kapitalizmin yeniden geri getirilmesini sağlayan ve burjuva soysuzlaşmasına götüren revizyonist çizgiyi

destekledîler ve modern revizyonistlerle dayanışmaya geçtiler.Kruşçef revizyonistlerinin ve diğer revizyonistlerin marksizm-leninizme karşı giriştikleri saldırıları körüklediler.Revizyonistlerin işbaşında olduğu ülkelerde kapitalizmin geri getirilmesini selamladılar.Revizyonist ve sosyal demokrat partiler arasında sıkı ilişkiler kuruldu.

Marksizm-leninizm döneklerinin bu işbirliğini revizyonist teoriciler şöyle haklı göstermeye çalışıyorlar: sözümona batı sosyal demokrasisi içinde "sola dönük değişmeler"meydana gelmiş.Revizyonist teoriciler ,sosyal demokrasinin daha önceki tutumunu "düzeltmiş"olduğunu ileri sürüyorlar.Onlara göre birçok hallerde sosyal demokrasi "gerçekçi"ve"yapıcı bir tutum"alıyormuş.Eski mevzilerinden uzaklaşmış. Bunun için en belirleyici örnek olarakta Batı Alman Hükümetinin sosyal demokrat başbakanı Willi Brant'ın dış politikasını ileri sürüyorlar.Revizyonist sosyolog ve politikacılar için , Moskova-Bonn ve Varşova-Bonn arasındaki anlaşmalar ile batı Berlin hakkındaki sözleşmeler Avrupada gerginliğin azaltılması ,barış

ve güvenlik yolunda atılmış önemli adımlardır.

Ama gerçekler bu iddiaların tam tersini göstermektedir. Sosyal demokratlar "sola doğru" değişmiş, ya da eski mevziilerini "düzeltmiş" değillerdir. Tam tersine bu gün Sovyet Sosyal emperyalistlerinin Marksizm aleyhtarı çizgisi, Sovyetler Birliğinin emperyalist devletlere dayanmasına -daha da somut olarak, Willi Brant'ın temsilciliğini yaptığı Batı Alman intikamcılığına dayanmasına ve onunla işbirliği etmesine izin vermektedir. Moskova-Bonn ve Varşova-Bonn anlaşmaları, Berlin sözleşmeleri ve Willi Brant'ın "Doğu politikası"nın bütünü, diğer Avrupa halklarının hayati menfaatleri zararına pazarlığa oturması sayesinde mümkün olabildi. Diğer revizyonist partilerde Sovyet revizyonistlerinin verdiği örnek ve kışkırtmasıyla, sosyal demokrasi ile yakın ilişkiler kurdular. Sermaye dünyasında ki bu ilişkiler "tekellerin iktidarına karşı bütün proleter güçlerin birleşme gerekliliği" adı altında haklı çıkarılmak isteniyor. Mesela İtalya'da revizyonistlerin sosyalistlerle birleşmek için hiç de az

olmayan çabaları oldu. Fransada ki revizyonist parti haziran 1972'de seçimler dolayısıyle, F.Mitterant'ın sosyalist partisi ile ortak bir hükümet programı kabul etti. Fransız marksist-Leninistlerinin görünüşe göre, bu "sol birlik" -her ne kadar içinde kendisini- komünist" ya da "sosyalist" olarak adlandıran insanlar mevcutsada -tekellerin menfaatlerinin temsilcisinden başka bir şey değildir.

Sosyal Demokrat Partiler ve revizyonist partiler tamamen kapitalist düzenle bütünleşmişlerdir. Sosyal demokrasinin toplumsal temeli eski bürokrasidir. Revizyonistlerin toplumsal temeli ise, revizyonist partilerin parti cihazının memurları, sendika önderleri, kitle örgütlerinin önderleri ve revizyonist partilerin parlamento gruplarının mensupları Vs.. den meydana gelen yeni bürokrasidir.

İleri sürdükleri şiarlar, laf cambazlığına dayanan tutumlarıyla bunlar hala işçi sınıfının bazı bölümlerini aldatmayı başarabiliyorlar. Bundan dolayı, ister sosyal demokrat isterse de revizyonist kılığa bürünerek ortaya çıksın, oportünizme karşı

mücadele,eskiden olduğu gibi bugünde devrimci marksist-leninistlerin başta gelen görevidir.Bu gün Leninin oportünizme karşı mücadele hakkında ki şu öğretisi herzamandan daha da geçerlidir (aktüeldir) :

"Proletaryanın zaferinin hazırlanması için en vazgeçilmez ön şartlardan biri : opotünizme,reformculuğa, sosyal şövenizme karşı-proletarya kapitalizm şartlarında faaliyet gösterdiği sürece ortaya çıkması kaçınılmaz olan bu türden burjuva akımlarına karşı - uzun,kararlı ve amansız mücadeledir.Bu mücadele olmaksızın : işçi hareketi içinde oportünizme karşı mücadelede tam zafer kazanmaksızın : proletarya diktatörlüğünden söz edilemez."

İşçi sınıfının dünya çapında ki tarihi görevi,kapitalist düzeni devrimci yoldan yıkmak ve yeni ,sosyalist toplum düzenini kurmaktır. İşçi sınıfı bu tarihi görevini ancak marksist-leninist partilerin devrimci bayrağı altında birleştiği zaman yerine getirebilir.

(BU YAZI ALBANİEN HEUTE-BU GÜNKÜ ARNAVUTLUK-DERGİSİNDEN ÇEVRİLMİŞTİR)